

jaa maatte jeg stemme ikke alene imod de 6,000 Kr., som man ønsker til den forestaaende Fæst, men imod hele Bevillingen i den Mening, at man endnu aldrig paa Finansloven har faaet Bevilling til en Leg, og det er lige jaa bekendt, at man ikke ønsker her i Tinget at stemme særlig for militærifriske Sager. I alt Fald ønsker jeg ikke at være med dertil. Imidlertid vilde det ikke have set net jaa stort ud med Skyttesagen, hvis ikke det ærede Medlem havde haft et andet Grunde med denne Sag. Jeg havde det Indtryk, da jeg hørte det ærede Medlem, at der var andre Ting, som han gerne vilde uden om, og at det var i den Anledning, at han udviklede jaa meget Mod og jaa stor Kraft og Veltalenhed imod Skyttesagen. Mig forekommer det, at naar vi have støttet denne Sag hidtil med nogle og 30,000 Kr. og i Mær med 40,000 Kr., naar vi i en lang Mærkel have støttet den, og ville vedblive dermed, jaa ster det, som det ærede Medlem fra Ringbøbing (S. C. Christensen) udtalte, i den Overbevisning, at denne Sag i Almindelighed ikke er en militær Sag — om den end paa visse Punkter er bleven misbrugt, det erkender jeg — men at den er et Led i Folkeopdragelsen. Det er ganske rigtigt, at man fra Militærvejenets Side ogsaa har søgt at presse sig ind i den Sag, at man har søgt at gøre den til et Slags Redskab for de militære Bestræbelser i de senere Mær, men jeg tror, at i det store og hele maa det erkendes, at Landets Ungdom gennemgaaende er for frisk og sund til at lade sig brøge til Redskab for de militærifriske Tendenser. Trods disse Forsøg fra Overbestyrelsens Side, som jeg ogsaa tror ere uheldige, tror jeg, at Skytteforeningerne have været et smukt Led i vor Folkeopdragelse, og jeg skal derfor med Fornøjelse stemme for Bevillingen dertil. Jeg tror, at alle Medlemmer ville stemme derfor, og det vil ogsaa være ganske passende og overensstemmende med vor Optraeden over for andre Institutioner, som vi aarlig støtte, at vi give et i Virkeligheden beskeden Bidrag til den Fæst, som Skytteforeningerne ønske at afholde.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger angaaende et Forslag, som er stillet under Nr. 228. Dette Forslag er stillet af Ordføreren for dette Afsnit af Finansloven, og det gaar ud paa at bevilge 2,000 Kr. til Undersøgelser angaaende en Havn paa Anholt. Jeg har taget mig den Frihed at stille et Underændringsforslag dertil. Det er mig vel bekendt, at disse 2,000 Kr. have et specielt Bjemed, som det blev ud-

viklet af den ærede Ordfører, men jeg har ønsket at benytte Lejligheden til at friske en gammel Sag op angaaende Fiskerihavne i Kattegat. Jeg ved ikke, om det er den ærede Minister bekendt, at der for et Mær Mær siden blev rettet en Opfordring til Indenrigsministeriet om at lade anstille Undersøgelser ved Sjællands Kyst, langs Sjællands Odde, hvor Fiskerne ligeledes have Vanskelighed ved at faa Udgang. Finansudvalget udtalte den Gang et Orsk om, at Ministeriet vilde foretage saadanne Undersøgelser. Jeg vilde nu gerne spørge, hvorledes det er gaaet med disse Undersøgelser, for jaa vidt den ærede Minister ved noget derom, og hvis der ikke er anstillet Undersøgelser, har jeg villet henstille, at de Undersøgelser, der nu skulle foretages ved Anholt, ogsaa maatte omfatte Sjællands Odde. Der er ikke blot Trang til en Centralhavn i Kattegat, men der er mange Steder Trang til mindre Havne, hvortil Fiskerne kunne ty. Fiskeriet drives ikke alene i Kattegat og i Vesterhavet med altfor smaa Baade, og derved er intet at gøre, saalænge Fiskerbefolkningen ikke har større Midler til Raadighed. Fiskerne ere fattige, de kunne ikke anskaffe sig søgaaende Baade, men maa nøjes med temmelig smaa Baade, som kunne anskaffes for en forholdsvis ringe Penge. Hvis man ikke vil stæffe dem Skibe, jaa maa de foreløbig indskrænke sig til det Fiskeri, der kan udføres rundt om fra Kysterne med forholdsvis smaa Baade; men dertil er det nødvendigt, at der mange Steder indrettes mindre Havne. Jeg vil ikke modsigge, at en Centralhavn, som en Havn ved Anholt skal være, kan have Betydning, men jeg maa fastholde, at der er lige jaa stor Trang paa Djerne og paa Østysten af Jylland til Havne, hvor Fiskerne kunne gaa ind med de Baade, som de have Raad til at anskaffe. Jeg vilde sætte megen Pris paa at høre en Udtalelse af den ærede Minister, om der er foretaget noget i Anledning af den Opfordring, som for et Mær Mær siden blev rettet til Ministeriet om at lade foretage Undersøgelser i den Retning, jeg har nævnt, og, hvis det ikke er stet, om Ministeriet da vil have denne Henstilling i Erindring og tænke paa, at det ikke er nok, at man har Centralhavne, hvortil lybste og svenske Fiskere kunne ty i daarligt Vejr, men det er fuldkommen jaa vigtigt, at vi have Havne ved alle vore Kyster, hvor der findes en Fiskerbefolkning, som kan støtte dem i deres overordentlig vanskelige Erhverv. Jeg har hørt, men jeg ved ikke om det er sagt af den ærede Ordfører, at hans Forslag nærmest er stillet for